ကာတွန်း
ကျော်သစ်
၏
အလိမ္မာ
ပါဝင်သော
နွယ်မြွက်ရှင်

ကာတွန်း ကျော်သစ် ၏

အလိမ္မာ ပါဝင်သော

ဆွယ်ပြမြောက်ရှင်

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၃၀၀၀၂၈၀၁၀၈
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၃၀၀၆၄၈၁၁၀၉

❖

ထုတ်ဝေသူ
ဦးဇော်ဝင်းဦး (ရတနာရှုပ်ပြလာစဉ်)
မြ (၀၄၂၄၇)၊ အမှတ်(၁၀၄၄)၊ သုမန (၁) လမ်း၊
၁၆/၁ ရပ်ကွက်၊ သဃ်္ဃန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

❖

အဖုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်
ဦးမြင့်ဦး၊ ၀၁၅၈၃၊ သိန်းသန်းဦး အော့ဖ်ဆက်
အမှတ် (၁၂၁)၊ ၃၄-လမ်း(လယ်)
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

❖

အတွင်းဖလင်	ကိုဇင်ဦးနှင့်ညီများ
မျက်နှာဖုံးပန်းချီ	ကျော်သစ်
အုပ်ရေ	၅၀၀
တန်ဖိုး	၁၀၀ ကျပ်
ထုတ်ဝေသည့်အကြိမ်	ပထမအကြိမ်
ထုတ်ဝေသည့်ကာလ	၂၀၁၀-ခုနှစ်၊ ဧပြီလ
စီစဉ်သူ	သိန်းဇော်၊ ကာတွန်းဟသာ

လောကနတ်စာပေမှ တစ်ပြည်လုံးသို့ ဖြန့်ချိပါသည်။
လောကနတ် စာပေ၊ ၂၈၀-ခ၊ လမ်းသစ် ရွှေဂုံလမ်း၊ အင်းစိန်။
☎ ၀၉ ၅၁၂ ၄၇၅၄ ၊ ၀၉ ၅၁၆ ၃၁၄၄

ကာတွန်း ဝ ကျော်သစ်
အလိမ္မာ
ပါဝင်သော
အလိမ္မာတစ်ယောက်သူ့အဘိုး
အခန်းထဲမှစာအုပ်များကိုရှင်းလင်း
နေစဉ် ထူးဆန်းသော မှော်စာအုပ်
တစ်အုပ်ကိုတွေ့သွားပြီးသူ့အခန်းသို့
တိတ်တိတ်ယူလာ၍ဖတ်ကြည့်ရင်း
ထူးဆန်းသောကမ္ဘာကြီးသို့
ရောက်သွားကာ သတ္တဝါဆန်း
များနှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရင်း
နောက်ဆုံး၌စာအုပ်ထဲမှပြန်ထွက်
လာပြီး ကံကောင်းသွားခဲ့သည်
ယူ့တစ်ပတ်လည်း.....
မေမေရေ မေမေရေ
ဘာတွေဆော့ရင်ကောင်းမလဲ

အဲ အကြံရပြီ ဘိုးဘိုးရဲ့
ဟိုစာအုပ်ကိုငါ့အခန်းထဲမှာ
သွားဖတ်ရမယ်
ဟဲ ဟဲ
ဒီတစ်ခါဘယ်စာမျက်နှာကို
ဖတ်ရင်ကောင်းမလဲ
ဒီကဘာစာလုံးတွေနဲ့
ရေးထားတာလဲမသိဘူး
မဖတ်တတ်ဘူး

မီးခိုးလုံးတွေ ထွက်လာပါကလား
အငွေ့တွေ ပိုများလာပြီ
အမယ်လေး
ဘာမှမမြင်ရတော့ဘူး
မှုန်မှုန်တွေလားခေါ်ကိုလို မီးခိုးတွေလား
ကုပ်ပါပြီဗျ
အား

ဟင် ငါဘယ်ကို
ရောက်နေတာလဲ
ဘုရား ဘုရား
အရိုးတွေရောကျောက်တုံး
ကျောက်ခဲတွေရောဒီနေရာက
ထူးဆန်းလှချေလား
ငါ့အိမ်ကို
ငါဘယ်လိုပြန်ရမလဲ
ဒုက္ခပါပဲ

ဟို ရှေ့မှာ သစ်ပင်တွေနဲ့ တောအုပ်ကြီးပါလား
ဟင် ဟိုသစ်ပင်က ပင်စည်အခေါင်းပေါက်ကြီးမှာ အစွယ်တွေနဲ့ပါလား
အမယ်လေး ကြောက်စရာကြီးဗျ

ဘုန်း
အား
ဟာ ဒီမှာလေးထောင့်
အုတ်ကျောက်တစ်ချပ်ပါလားဗျို့၊ အကျောက်
ကျောက်ပေါက်ကပ်ဖြစ်ရမယ်
ယား
၈
ယိစ်

ဟာ
မြေအောက်ကိုဆင်းတဲ့
လှေကားကြီးပါလား
ဒီအမြစ်တချောင်းက
ထူးထူးဆန်းဆန်းလှေကားမှာ
တွယ်ကပ်နေတယ်ဟ

အမယ်လေး
အမြစ်တွေကအသက်ဝင်ပြီး
လိုက်ဖမ်းနေပြီကယ်ကြပါဦး
ဟာ
အမြစ်ချောင်းကြီးက
အမြင့်အထိထွက်လိုက်လာပြီ
ကယ်တော်မူကြပါ ဗျို့

ဟင် ဟိုမှာအလင်းရောင်ပ
ဒီ ဒီ တအုပ်ထဲကနေ
ငါတို့အိမ်ကိုပြန်ထွက်တဲ့
အပေါက်ပဲဖြစ်ရမယ်
ဟိုက် အမြစ်တွေ!ကို
ဝိုင်းလာကြပြီ

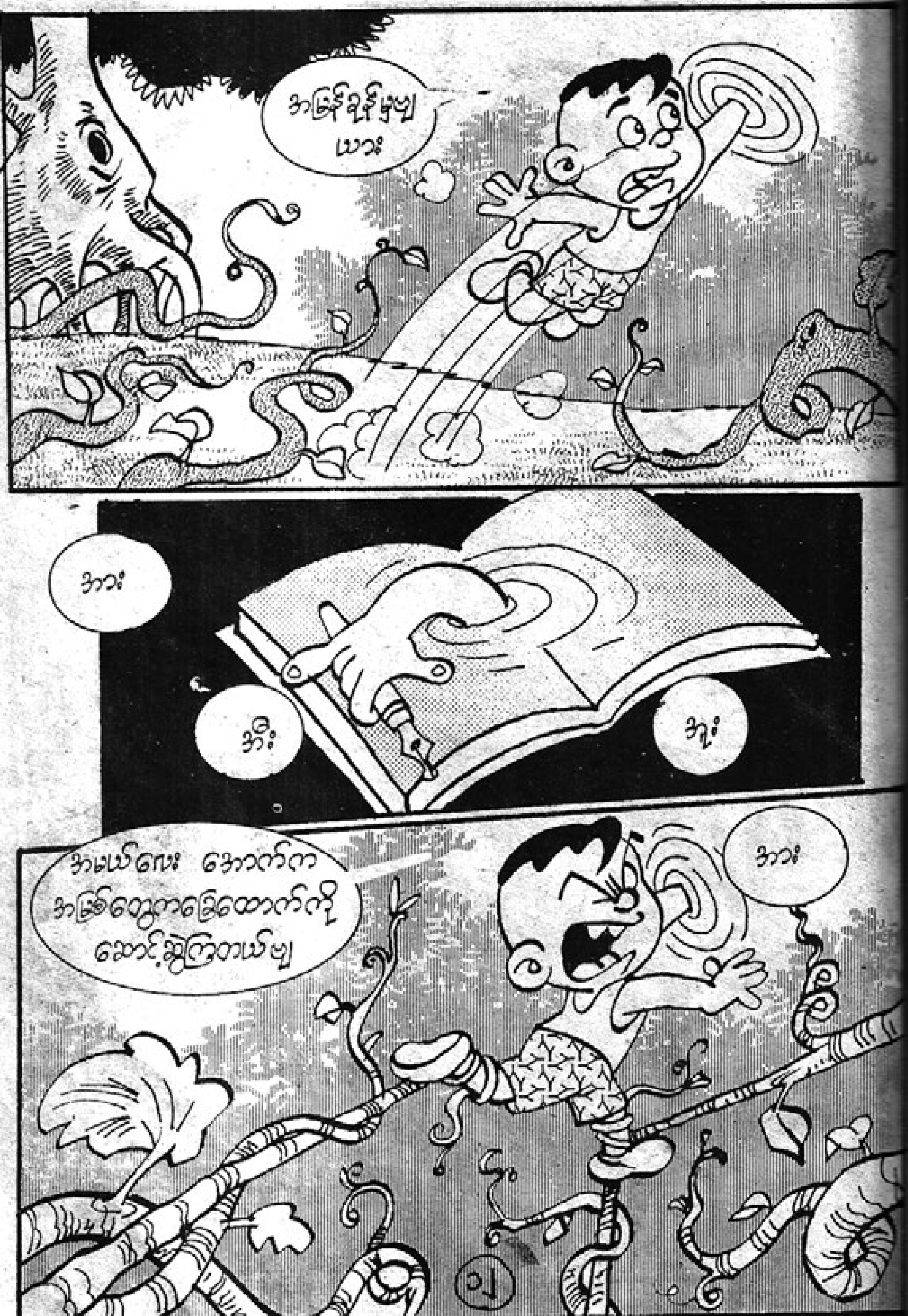
အမြန်ခုန်မှဗျ
ယား
အား
အိုး
အူး
အမယ်လေး အောက်က
အမြစ်တွေက မြေအောက်ကို
ဆောင့်ဆွဲကြတယ်ဗျ
အား

အား
ဟိုက် ငါ့လက်ထဲမှာစာအုပ်ကြားက ဘောပင်တံရောက်နေပါလား
ဟင် ငါ့ကို
နွယ်ရှင်တွေထပ်ဝိုင်းလာပြီ

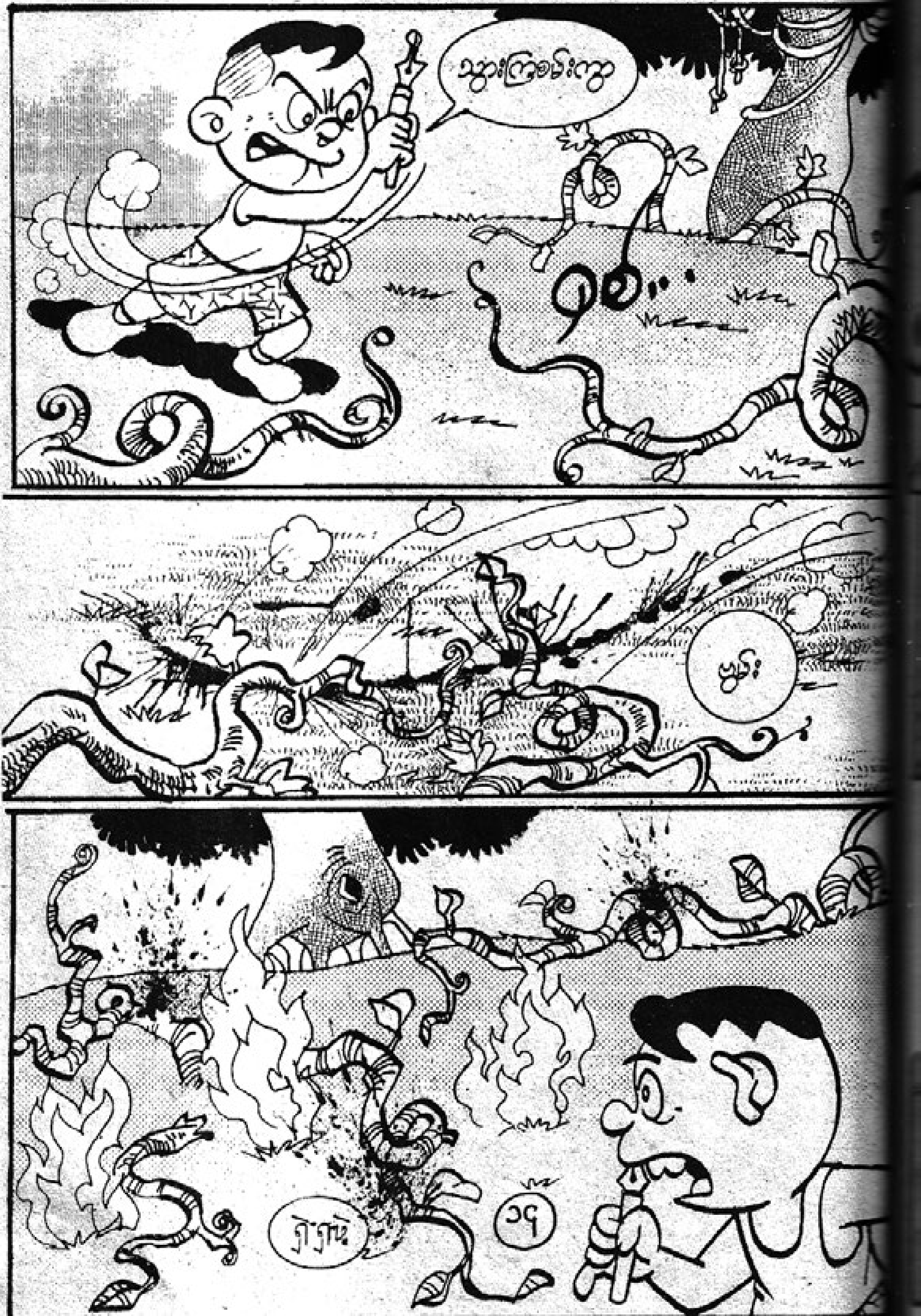

သွားကြစမ်းကွာ

လက်စသတ်တော့
ဒီကလောင်ထဲကမှင်ရည်က နွယ်ရိုင်းတွေကို
မီးလောင်စေနိုင်တာပဲကိုး
ဟား ဟား ဟား
နွယ်ရိုင်းတွေနောက်ဆုတ်
ပြေးကုန်ကြပြီ

ဖွ...
ဟိုက် နွယ်ရှင်တွေက
ငါထွက်မယ့်အပေါက်ကိုရုံးထွေး
ရစ်ပတ်ပိုက်ကြပါလား
ဝိုး
ငါပြန်ထွက်ဖို့
အပေါက်မျှတော့ဘူး
ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ
၁၆

ဟား ဟား
ညီရှင်ဖော့ကြီးကဟိုချိုင့်ထဲကို
လိမ့်ဆင်းသွားပြီ
ဒိုး
ဟေ့
ငါ့ထွက်ပေါက်ကိုပြန်ပေးစမ်း
ငါ့လက်ထဲမှာကလောင်တံရှိတယ်ကွ
မကြောက်ဘူး

ဒီလိုဏ်ဂူထဲကို
ဂုံတံခါးပေါက်ပါသွားတယ်
ငါလိုက်ကြည့်မှ
ဟင် လိုဏ်ဂူကြီးက
အကြီးကြီးပါလား
နွယ်ရှင်ဘုန်းကြီး
ဘယ်ရောက်သွားပါလ

ဟင်
သစ်မြစ်တွေအများကြီးနဲ့
ဒီဂူဟာပါးစပ်ပေါက်ကြီးပါလား
အသေပါပြီ
အထဲမှာလည်းဦးနှောက်တွေ
အသည်းနှလုံးတွေ
ကပ်ငြိတာတွေနဲ့

စောစောကမှုယ်ရှင်ထွေးကြီး
ဒီပါးစပ်ပေါက်ထဲ
ဝင်သွားတာဖြစ်မယ်
ဟေ့
ငါ့ထွက်ပေါက်ကို
ပြန်အန်ထုတ်ပေးစမ်း
ဂိး
ဂရိ
ဂိး

ဟင် ငါ့ကိုတောင်ပြန်စားဖို့
သွားရည်တွေကျနေပါလား
မထူးဘူး
ဟောဒီကလောင်တံကို
ချိုးပြီးသူ့ပါးစပ်ထဲ
ပစ်ထည့်လိုက်မယ်
ဂွစ်
၂၁

ဝုန်း
ဟာ
သူစားထားတဲ့ပဲတွေ
မနည်းမနောပါလား
အဲ အမယ်လေး
မီးခိုးလုံးတွေထွက်လာပြီ
ဘာမှမမြင်ရတော့ဘူး

အဲ ပြန်လင်းသွားပြီ
ဟင် ငါ့အခန်းထဲ ပြန်ရောက်နေပါလား
ဟဲ့ အကိုမှာ မေမေတို့ကိုတံခါး ဖွင့်ပေးဦး
မေမေတို့ ရောက်လာပြီ

ခေခေရေစာစာက
အရှမ်းထူးဆန်းပြီး
ကြောက်စရာကောင်းတဲ့နေရာ
သားရောက်သွားတယ်
အလိမ္မာကလည်းကျယ်
အထူးအဆန်းဝတ္ထုတွေဖတ်ပြီး
အထူးအဆန်းစိတ်ကူးတွေယဉ်မနေပါနဲ့
သွား မင်းကျောင်းစာတွေကျက်ရဦးမယ်
မဟုတ်ကလား သွားလုပ်တော့
အဲ အီး
၂၄
ပြီး

ကြောင်နဲ့ ဉာဏ်ကျယ်
ကာတွန်း
သန်းမြင့်အောင်
၂၅

တစ်ခါတုန်း အချိန်ကပေါ့ -
ကျေးရွာလေး တစ်ရွာ တည်ရှိ လေတယ် -
အဲဒီရွာလေးမှာ - သီးနှံပင်တွေကို စိုက်ပျိုးပြီး အသက်မွေးနေတဲ့ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်ရှိသတဲ့ -

ရဲ့ နာမည်က
ဖြူစင် - လို့ခေါ်တယ် -
သူဟာ - နာမည်နဲ့လိုက်အောင် စိတ်သဘောထားဖြူစင်သတဲ့ -
ဝူ - ဝူ -
မောင်ဖြူစင်ဟာ - ဒုက္ခရောက်နေတဲ့
သူတွေကိုတွေ့ရင် ကြင်နာတတ်တဲ့ စိတ်နဲ့
အကူအညီ ပေးလေ့ရှိတယ်ပေါ့ -

ရှောက်တစ်ယောက်ရဲ့နာမည်က
မောင်ညစ်ကျယ် --
သူဟာ - အရာရာကိုကိုယ့်အတွက်ပဲစဉ်းစားတယ် -
အလှူဟိတ - ပရဟိတ - ဆိုတဲ့
အလှူကအရှုံးလာဟာ
ဟုတ်ဘူးလား -
ဖိုးကော့ညစ်ကျယ်ဟာ - ကိုယ်
သာမှကိုယ့်အတွက်ကျန်မှာပဲ
လို့လေ့ရှိသူတစ်ယောက်ဖြစ်
သတဲ့ -
ကိုယ့်အတွက်
အကျိုးမရှိဘဲနဲ့
လုပ်တယ်ဆိုတာ
အပိုပဲ -
ဝု.. ဝု..

သူ့ကြောက်ပေးဖို့ အကွက်ဆိုရင် - ကြင်နာသနားတတ်တဲ့
စိတ်ဆိုတာမရှိဘူးလေ -
ဝုတ်.. ဝုတ်..
ဘုတ်...
ရက်စက် - ကြမ်းတမ်းသူဖြစ်သတဲ့ -

အဲဒီနှစ်ယောက်ဟာ - ခြံချင်းကပ်ပြီးနေထိုင်ကြတယ် -
ဒီလိုနဲ့ သူတို့ဟာ - စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းတွေကို အသီးသီး လုပ်ကိုင်နေကြသူတွေဖြစ်သတဲ့ -
၃၀

တစ်နေ့မှာတော့ - ညစ်ကျယ်ဟာသူ့ရဲ့သီးနှံပင်တွေကို ကြည့်နေရင်းကတွေးမိတာပဲ -
အဲ - ငါ့ရဲ့အပင်တွေဟာမလို့ လန်းလန်းဆန်းဆန်းမရှိကြတော့ဘဲ ညှိုးနေကြပါလား -

အင်း - ဒီတော့အပင်တွေကို ရေလောင်းဖို့တော့လိုပြီ -
ဒီလိုနဲ့ ညစာကျွေးပြီးတာ - မောင်ဖြူစွင့်ရဲ့ ခြံ
လှမ်းကြည့်လိုက်မိတဲ့အခါ - သီးနှံပင်တွေကို
မမောနိုင် - မပမ်းနိုင်နဲ့ ရေလောင်းလို့နေတဲ့
မောင်ဖြူစွင့်ကိုတွေ့လိုက်ရသတဲ့ -
ဟွန်း -
ငါကတော့ - မင်းလို
ပင်ပင်ပန်းပန်းရေကို
ထမ်းပြီးတော့မလောင်း
ဘူး -

ဪ အနောက်ဖက်မှာ
ချောင်းကလေးရှိတယ် -
အဲဒီချောင်းကရေကိုမြောင်း
ဖောက်ပြီးသွယ်ရမယ် -
ဒါဆို - ရေသွင်းဖို့ပါကို
သက်သာပြီး -

အသင်ရေတွေအတွက်လား။
ရေ-ရမှား ဖြီပေါ့ -
ဟ-ဟ -
သူစိတ်ကျယ်ဟာ . မြောင်း ပေါက်ဖို့ . ဆွဲနောက်ဖက်က ချောင်း ရှိရာကို ထွက်လာခဲ့တော့တယ် -

ဒီလိုနဲ့ မြို့နောက်ဖက် ချောင်းကနေ - ရေမြောင်းကို ပေါက်လာလိုက်သတဲ့ -
တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ရေမြောင်းဟာ မရက်ပင်အိုကြီးတစ်ပင်အနားမှာ ရောက်လာတော့တာပေါ့ ၊
၃၅

ရေမြောင်ဖေါက်လာတဲ့လမ်းတလျှောက်ရဲ့တည့်တည့်မှာတော့
ကြွက်တွင်းကြီးတစ်ခုခံနေတာကိုတွေ့လိုက်ရသတဲ့ -
အဲ - ဒီကြွက်တွင်းကိုဖြတ်ပြီး မြောင်းဖောက်ရမယ် - ဒါမှ ကြွက်တွေကိုနှိမ်နင်းရာ ရောက်မှာ -
ဒုတ်
ဒုတ်

အဲဒီအချိန်မှာပဲ ကြွက်တွင်းပေါက်ဝနဲ ကြွက်ကြီးတစ်ကောင် ခေါင်းထိုးပျာပျာနဲ့ ထွက်လာတော့တယ်-
ကျုပ်တို့ရဲ့ကြွက်တွင်း ပေါက်ဝနေဖြတ်ပြီးတော့ ရွှေမြောင်းမပေါက်ဖြစ်ဖို့ တောင်းပန်ပါတယ်ခင်ဗျာ-

ဂူထဲမှာ - မိုးတွင်းအတွက် စားစရာတွေ သိုလှောင်ထား ပါတယ် -
သားသမီးတွေလည်းများလှ ပါတယ် -
ဒီဂူပျက်စီးသွားရင် ကျွန်တော်တို့ မိသားစု - ဒုက္ခ ရောက်မှာစိုးလို့ပါ ခင်ဗျာ -

ငါလည်းငါ့ရဲ့ အိုးနှံ့ဝတွေရ မရလို့ပျက်စီး သွားရင်ကာယ် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ -
ငါပဲ - ခုကွာရောက် မှာပေါ့ -
ဒီကောင့် - ဒီမြောင်းကို ပေါက်ကိုပေါက်ရမယ် -
၃၉

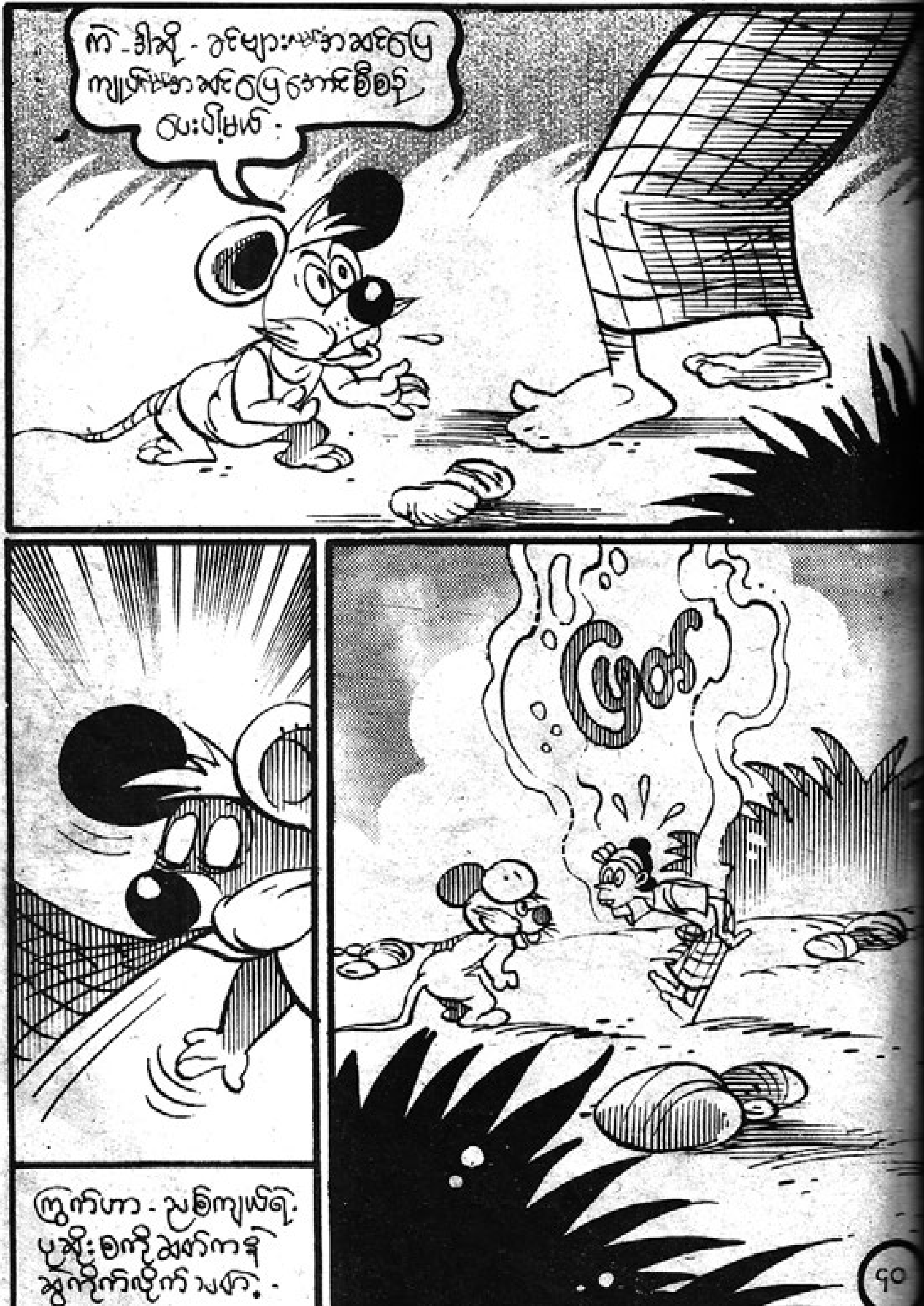
ကဲ - ဒါဆို - ခင်ဗျားမှာ အဆင်ပြေ ကျွန်ုပ်မှာ အဆင်ပြေအောင် စီစဉ် ပေးပါမယ် ·
ပွတ်
ကြွက်ဟာ - ညစ်ကျယ်ရဲ့ ပုဆိုးစကို ဆွဲကာ ရှိ ဆွဲကိုက်လိုက် သတော့ ·

ဟိုက် -
ဘယ်လိုဖြစ်သွား
ကြပါလိမ့်
သစ်ကျယ်ဟာ - ချက်ခြင်းပဲ
ကြွက်အရွယ်လောက်သေးသေးလေး
ဖြစ်သွားတော့တယ် -

အဲဒီနောက်ကြွက်ကြီးဟာ -
ဥစ္စာကျမ်းကိုကြွက်တွင်းထဲ
ဆွဲသွားလိုက်သတဲ့ -
လမ်းကြောင်းဆုံးသွားတော့ -ကြွက်
မိသားစုနဲ့တွေ့ရတယ် -

ကဲ - သားတို့ သမီးတို့ရေ -
ငါတို့ - စုဆောင်းထားရှိ ထားတဲ့ရွှေဒင်္ဂါးပြားတွေကို တစ်ကြောင်းတစ်ပြား ဦးမှူးဟာ ခဲ့ကြစမ်း -
ဖြိုးရှင် - ဟောဒီက မိတ်ဆွေကိုလည်းလိုက်ကြ ပေးတော့ -

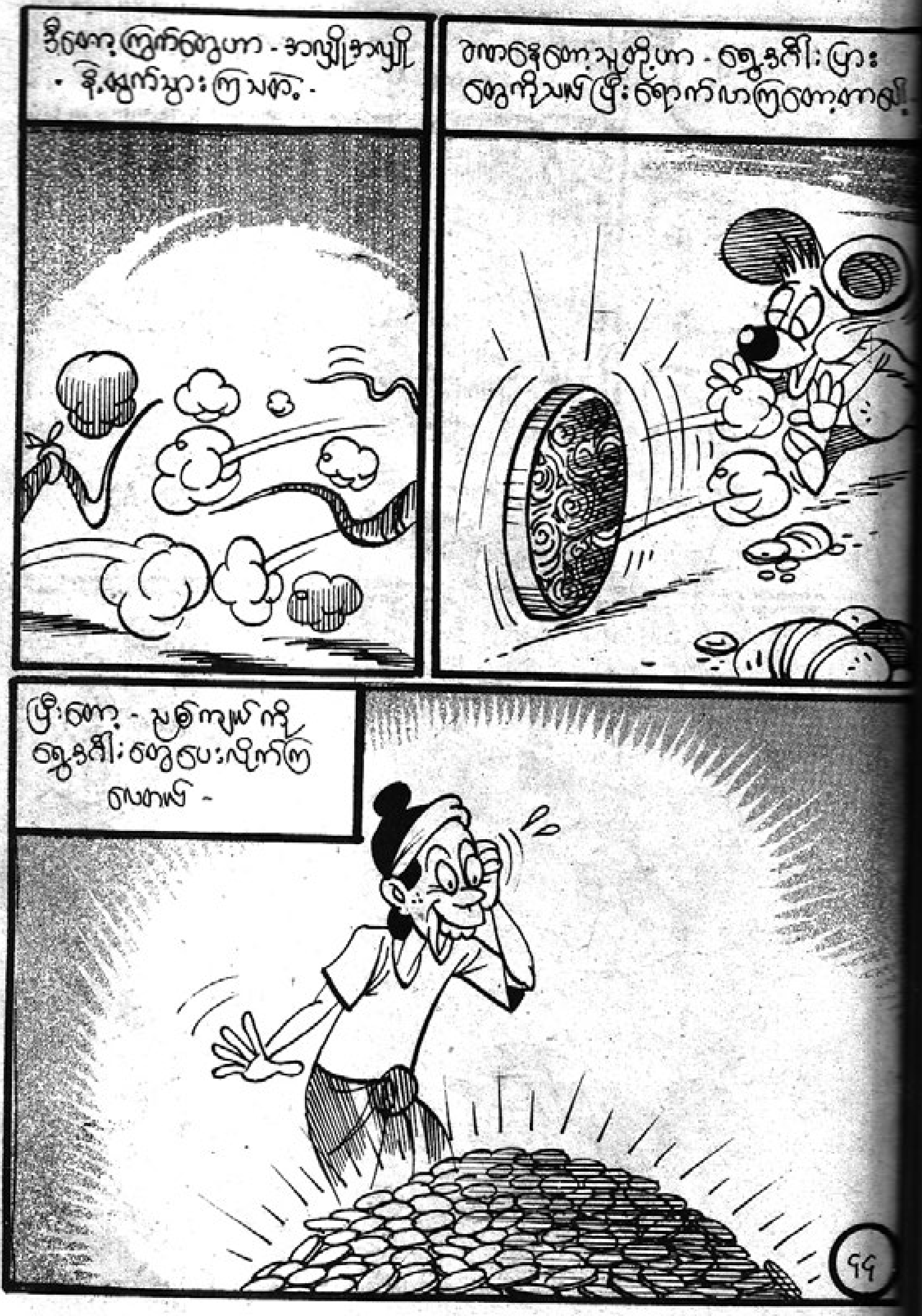
ဒီတော့ ကြွက်တွေဟာ - အလျှိုလျှို
• ပြန်ထွက်သွားကြသတဲ့ -
ခဏနေတော့ သူတို့ဟာ - ရွှေဒင်္ဂါးပြား
တွေကိုသယ်ပြီး ရောက်လာကြတော့တာပဲ!
ပြီးတော့ - ဦးစိကျယ်ကို
ရွှေဒင်္ဂါးတွေပေးလိုက်ကြ
လေတယ် -

ဒါ - ငါတော့ သူဌေး ဖြစ်ပြီ - ဟား - ဟား ဟား -
ညစ်ကျယ်ဟာ - အားရဝမ်းသာနဲ့ ရွှေခဲကြီးတွေကို သိမ်းကျုံးပြီး သယ်ယူတော့သတဲ့ -
အိုး - ဟိုး ဟိုး -
ပြီးတော့ - ကြွက်တွင်းထဲကနေ အပြင်ကို ပြန်ထွက်လိုက်တာပေါ့ -

အပြင်ကိုရောက်တာနဲ့ ညစ်ကျယ်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ဟာ - ပုံမှန်အတိုင်း ပြန်ဖြစ်သွားတော့သည်
ဒီနေ့မှာ - ဖိုးသာ
အားရနေ့ ဒီဖော်ကိုပြန်မှ
တော့ပါ့လေ -

ကြီးတဲ့သူ စိတ်ကျပါဟ - ကြက်တွေ ရွှေဒင်္ဂါးတွေ ကျနေလို့ ဒိုးမယ်လို့ တွေးနေမိတယ်-
ကြက်တွေနေတဲ့တွင်းကို တူးပြီး ယူရမယ် -
အင်း - ဒါပေမယ့် အဘကြီး - အရနည်းဆိုတဲ့ ပုံပြင်ထဲကလို - ရွှေဥ - ဥတဲ့ငန်းကို သတ်ပြီး ဒါမှ ကာမှ မရဘဲ ဖြစ်သွားမှာလဲ စိုးရိမ်ရတယ် - ဘယ်လိုလုပ်ရပါ့ -

ဒီကောင့် တခြားနည်းနဲ့ ကြက်တွေ
ဆီက ရွှေဥကြီးတွေကို ရအောင်
ယူရမယ် -
နောက်နေ့မှာ ဘုဟာ - ပေါက်တူးကိုထမ်းပြီး ထွက်လာသ

ရုက်ပင်အိုကြီး နားက ကြွက်တွင်း
ဝ အနီးမှာ - မြှောင်း ပေါက်လို့
လှမ်းတော့တယ် -
ဟာ - ဖေ့
ဖော့ရှ -
ဒီအချိန်မှာ - ကြွက်ကြီး
မျက်လာတော့ သတဲ့ ..
၄၉

သင်မျှားကို - ရွှေဒင်္ဂါးတွေ ပေးပြီးပြီလေ - ရှေ့မြောင်းကို သက်ညှာမပေါက်ကြပါနဲ့တော့ ဗျာ -
အဲဒီတော့က မုန်းရိုင်ခေါက်လေးနဲ့ ကုန်ကြွားမှာကွ -

ကြောက်ဖိုးအသိန်
တွေမှာ - ကျုပ်က
ကာဒိ့စားသောက်ပြီး
နေထိုင်ရမှာပါ -
ဟိုးနှံပင်တွေရှင်သန်မှာကျုပ်အတွက်
အသင့်ပြုလိမ့်မယ် -
ဟွန်း
ဒီလော့ - ရေရအောင်
ဝေရှမြောင်းပေါက်မှုကို
ဖြစ်မှာပေ -

ဒီဆိုရင် - ကျုပ်ရွှေဒင်္ဂါးတွေ ထပ်ပေးပါ့မယ် - လာမျာ -
ကြွက်ကြီးဟာ - ညစ်ကျယ်ကိုကြွက်တွင်းထဲ ဝင်သွားလိုက်တော့တယ် -
ဖိုးတော့ - ရွှေဒင်္ဂါးတွေပေါ်လေးလိုက် ရှာတော့ပါ့ -

ဒီပိုးနံ့သစ်ကျယ်ပဲဟာ - ရက်ခြား - ခြားပြီး ကြွက်တွင်း အကိုသွားနေ တော့သတဲ့ -
သူဟာသွားတိုင်းလည်း - မြေကြီး ပေါက်ဖို့ ဖြစ်နေသာကပြီး ရွှေဒင်္ဂါးတွေကို တူးနေ နေပေတာယ် -
ဒုတ်...
ဒုတ်..
ဒုက္ခပဲ - မရပ် တော့ဘူး - ငါလဲ စိတ်ညစ်လာပြီ -

တစ်နေ့မှာ ကြွက်ကြီးဝမျာဟာ တစ်ဖက်ခြမ်းက
မောင်ဖြူမြင့်ရဲ့ အိမ်ဘေးမှာရှိတဲ့ ညောင်ပင်ကြီး
အရိပ်အောက်မှာ ထိုင်ပြီး ငိုင်နေရှာသတဲ့.
ဒီဒုက္ခ-လွတ်
ကင်းအောင်ဘယ်လို
လုပ်ရပါ့မလဲ.
ဟင်း.
ဒီအချိန်မှာ - ပန်းပင်တွေရေလောင်းပြီး လို့အ
ဝေဖို့ ညောင်ပင်နားကို မောင်ဖြူမြင့် တစ်ယောက်
ရောက်လာခဲ့တယ်-

နေတဲ့ကြွက်
ကိုတွေ့သွား
သတဲ့ -
သနားစရာ
ပါလား -
!
ဘာဖြစ်နေတာလဲ
ကိုကြွက်ရဲ့ -
ဒီအခါကြွက်ကြီးက - သူနဲ့ ဥပစိကျယ်တို့ရဲ့
ဖြစ်ပျက်နေရတဲ့ အကြောင်းတွေကို အကုန်
စုံအောင်ပြောပြရှာတယ် -

ဒီကြောင့် - ခုကျုပ်တို့မှာ ရွှေအိုးတွေနည်းနည်းပဲ ကျန်ပါတော့တယ် -
ရွှေအိုးတွေနောက်ထပ်မပေး နိုင်တော့ဘူးဆို - ကိုယ့်ဖြစ်ကျယ်က တွင်းထဲမှာ ရှောင်းဖြတ်ပြီး ဟာလိုက်ရင် ခုကျောက်မှာ
မိုးမုးကြားတော့မှာမို့ - တွင်းအသစ် တူးရင်မှိမှာမဟုတ်တော့ဘူးလား -

ဒါကြောင့် - ကူညီနိုင်ရင် ကူညီပါဦး မိတ်ဆွေရာ -
အင်း - မင်းကို ငါကူညီမှာပါလေ -
ကဲ - စိတ်ညစ်မနေပါနဲ့တော့ - ကျုပ်ရဲ့အိမ် အနောက်မှာ ကြက်ဖူး အကောင်းကြီးရှိတယ် -

အဲဒီကို ပြောင်းပြီး
သွားနေကြပေတော့
မို့ -
ကျေးဇူးပါပဲဗျာ -
ဒါနဲ့ ကြွက်ကြီးလည်း - အားရဝမ်းသာနဲ့ ချက်ခြင်းပဲ
ဒီနေရာ ပြောင်းလိုက်ကြတော့တာပေါ့ -

နောက်တစ်နေ့ကျတော့ ဥစ္စာကျယ်ဟာ - ကြွက်တွင်းရှိရာကို ရောက်လာပြန်သတဲ့ -
ဝီ - မြောင်းပေါက်တော့မယ် ဟေ့ -
ဥစ္စာကျယ်က - ကြွက်တွင်းဝကနေ အော်လိုက်လေတယ် -

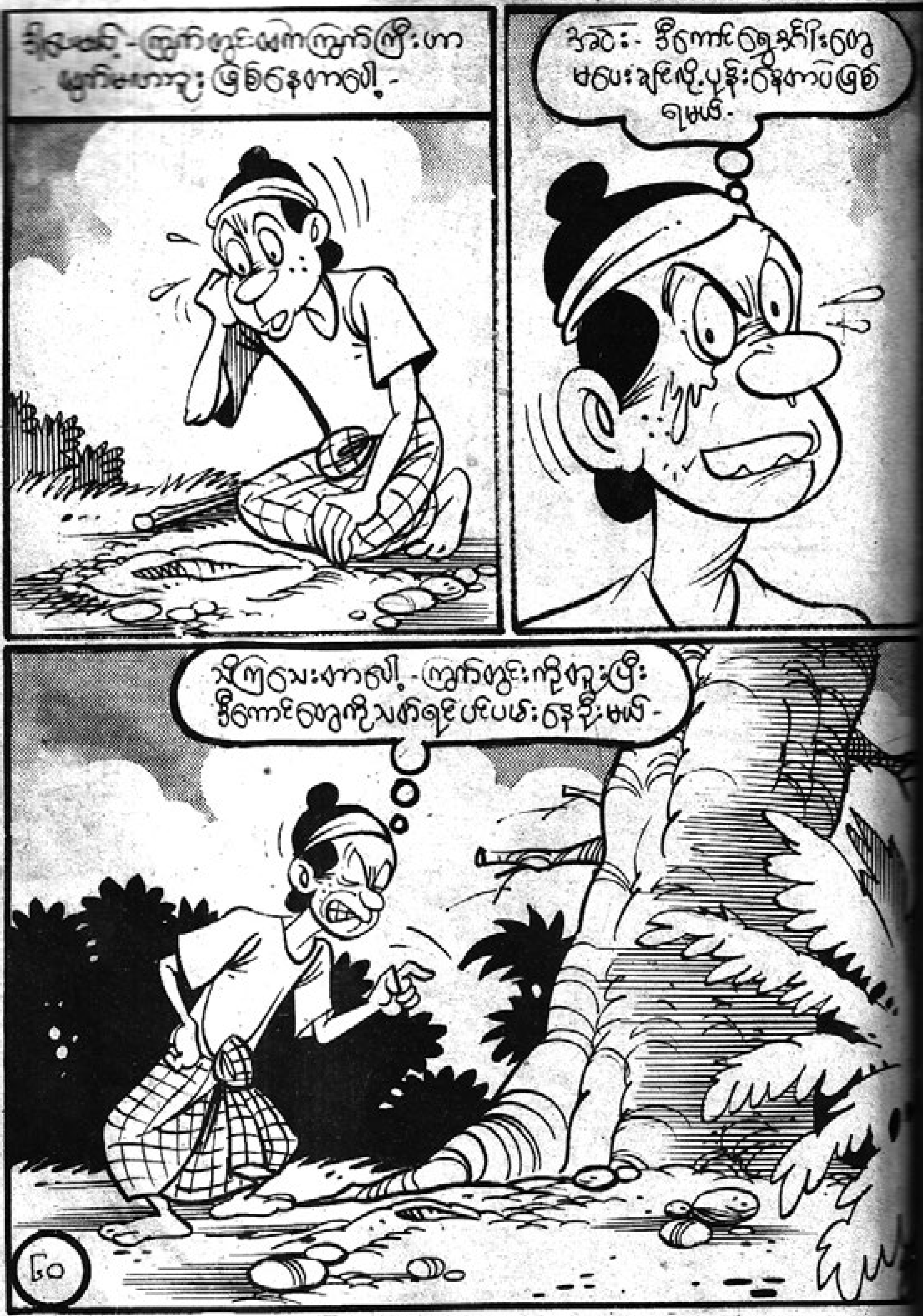
ဒီလိုနဲ့ - ကြက်တွင်းမောက်ကြက်ကြီးဟာ မျက်မှောကျုံ့ ဖြစ်စဉ်နေတော့ပါ့ -
အဲဒီး - ဒီကောင်ရွှေအိုးတွေ မပေးချင်လို့ ပုန်းဝှက်နေတာပဲဖြစ် ရမယ် -
သိကြသေးတာပေါ့ - ကြက်တွင်းကိုတူးပြီး ဒီကောင်တွေကိုသတိရစေပေးပမ်းနေဦးမယ် -

ကြက်ဆိုတာဟာ - မြွေတွေရဲ့အစာပါ -
ဒီတော့ ကြက်တွင်းထဲကိုမြွေလွှတ်ပြီး ဒီကောင်တွေကိုမျိုးပြုတ်အောင်ရှင်း ပစ်ရမယ် -
ဒီအကြံကောင်းတယ် - ရွာထဲက မြွေဖမ်းဆာ့ပုဝတွေဆီကနေ မြွေသွားဝယ်ရမယ် - ဟဲ-ဟဲ

ညစဉ်ကျမှပဲဟာ - ငွေဖမ်းသမားလေးဆီက
အစာငယ်နေပြီး အဆိပ်အပြင်းသုံးပြီး
ငွေတစ်ကောင်ကိုဖမ်းလိုက်ကြသဟဲ့ -
ဖြိုး...
ဖြီးတော့ - ကြက်တွင်းရှိရာကိုအမြန်ပြန်လာတယ် -
သိရောပေါ့ကွာ ပွနိုး,
၆၂

ကြွက်တွင်းသို့ရောက်တော့ - မြွေကိုလွှတ်ပြီး တွင်းထဲကိုထည့်လိုက်တော့တာပေါ့ ။
မြွေကလည်း ကြွက်တွင်းကိုတွေ့တော့ - အစာ စားရပြီလို့ အပြေး တွင်းထဲကို ဝမ်းသာအားရနဲ့ ဝင်သွားလိုက်သတဲ့ -

ဒီပြမယ့်ကျွန်းပေါ်မှာ - ကာမှ
ရဘုးဖြစ်ဝနေလေတော့တယ် -
ဒီတော့ငမွှေဟာ - စိတ်ဆိုးပြီး
ဒေါသတွေအတော်ပေါက်ကွဲသွား
တော့တာပေါ့ -
ဒါနဲ့ငမွှေဟာ - ကျွန်း - ပေါ်က
ရှိရာလမ်းအတိုင်းပြန်
လာသတဲ့ -

မြွေကိုက်လို့ ကြွက်တွေထွက်
ပြေးလာရင် ဘိုးတို့ရဲ့ ရွှေဒင်္ဂါး
ကြွက်ကတော့ သယ်ဆောင်လာမှာပါ
ဟဲ-ဟဲ-
ဒီအချိန်မှာ - ကြွက်တွင်းထဲကနေ
မြွေဟာ ခေါင်းပြူပြူး ထွက်လာ
သတဲ့ -
ဒါကို - ဦးစိန်ကျော်က မြွေလို့ မထင်ဘဲ - ကြွက်မှတ်ပြီး
ရုတ်တရက်ဖမ်းကိုင်လိုက်မိတယ် -

ဒီတော့မြွေဟာ- ဒေါသထွက်ထွက်နဲ့ ညစ်ကျယ်ကိုလိုက်လိုက်တော့တာပေါ့လေ-
ညစ်ကျယ်ခမျာ - အသည်းပိတ်ကာကြီး ပြေးသွားတော့ မြွေလည်းခြုံထဲက ထွက်သွားသတဲ့ -
ဒင်း - ငညစ်ကျယ်တော့ သေရှာပြီ -

ကျယ်ဝေသွားတာကို သိလိုက်ရတာနဲ့ မြိုင်နက်ကြွက်ကြီးဟာ သူ့မိသားစု ကို ခေါ်ပြီး ညစ်ကျယ်ရဲ့ ခြံထဲကို သွားကြ တော့တယ်။
အမြန်လာကြ ဟေ့။
ပြီးတော့ - သူတို့သိမ်းထားတဲ့ ရွှေဒင်္ဂါး တွေကို အကုန်ယူလာပြီး မောင်ဖြူခြင်းကို ပေးလိုက်ကြသတဲ့လေ။

အို - ဒီပစ္စည်းတွေကို ကျုပ် - လက်မခံပါရစေနဲ့မျာ -
ဒါတွေဟာ - မိုးရှင်မင်းဖြိုးကျုပ်တို့ စုဆောင်းထားတာတွေပါ - ကျုပ်တို့ အတွက်မလိုအပ်ပါဘူး - ယူပါ ဘိုးမျာ -
နောက်ဆုံးမှာတော့ - သနားကြင်နာတတ်တဲ့ အကျိုးကြောင့် - မောင်ဖြူစိန်ဟာ ချမ်းသာကြွယ်ဝသွားတော့တာ ပေါ့ကွယ် -
ပြီး

ကာတွန်း - ဗြိုင်း
ဘောဘကျော်နီလုံး
တစ်ခါတုန်းက ပင်လယ်ကမ်းစပ်က ရွာလေးတစ်ရွာမှာ မောင်ဝ ဆိုတဲ့ လူငယ်လေးတစ်ယောက်ရှိသတဲ့....
သန့်စင်အောင်ဆေးနော် ကျွ မကွဲစေနဲ့ ကြားလား....
ဟုတ်ကဲ့
သူ့ရဲ့မိဘတွေဟာ လှိုင်းလေကြောင့်သေဆုံး သွားတဲ့အတွက် ငယ်ငယ်ကတည်းက သူဌေးကြီးဦးအောက အိမ်မှာ ကျွန်အဖြစ်နဲ့ ဒီဇာတ်ကြောင်း လုပ်ကိုင်ပေး ရလေသည်.....

ဦးဘောက ကဝေတော့ ငွေကြေးချမ်းသာသလောက်လောဘလည်းကြီးတယ်
ကပ်စီးလည်းနည်းတယ် ဒေါသလည်းကြီးသတဲ့...
တောက်
မြန်မြန်စား
နောက်အလုပ်တွေရှိ
သေးတယ်....
မောင်ဝဏ္ဏလေးကိုလည်း မတန်တဆ
အလုပ်တွေခိုင်းပြီးတော့ ဝမ်းဝရုံမျှသာ
ကျွေးတယ်....
ဒါနဲ့ တစ်နေ့မှာတော့ မောင်ဝဏ္ဏလေး
မှာ ထမင်းစားရင်း ပန်းကန်ပြားတစ်
ချပ်လွတ်ကျကွဲသွားတော့တယ်....
၇၀

ဦးဘောဂဟာ အကြီးအကျယ် ဒေါသထွက်သွားတယ်...
ကြည့်စမ်း အဖိုးတန်တဲ့ ပန်းကန်ပြားတောင် ကွဲအောင် လုပ်ရသလား...လုပ်ဦး...လုပ်ဦးကွာ
အား
မောင်ဝတ္ထုလေးကို ဦးဘောဂ မာကြမ်းလုံးနဲ့ အချက်ပေါင်းများစွာ ရိုက်တော့တာပေါ့ ဒါ့အပြင် ဦးဘောဂက...
ခင်ဗျားရဲ့ ပန်းကန်ပြားကို အစားလျှော်မပေးနိုင်ရင် ငါ့အိမ်မှာလည်း မနေနဲ့တော့......
၇၁

ဒါနဲ့ မောင်ဝဏ္ဏမှာ သူဌေးကြီး ဦးသောကအိမ်ကနေ ထွက်ခွာလာခဲ့ရတော့တာပေါ့....

ဒီအချိန်မှာ ပင်လယ်ထဲက ရေသူမလေးတစ်ဦး ကျောက်ဆောင်ကြားကနေပြီး မောင်ဝဏ္ဏကို ချောင်းကြည့်ရင်း တွေ့မြင်သွားတယ်...
အို ဟိုမှာ လူငယ်လေးကို ကြည့်ရတာ တစ်ခုခု စိတ်ညစ်နေပုံ ရတယ် ငါကူညီပေးချင်လိုက်တာ
သဘောကောင်းတဲ့ ရေသူမလေးက ဒါနဲ့ပဲ ရေကူးပြီး မောင်ဝဏ္ဏလေး ရှိရာကို လာခဲ့တယ်......
၇၃

ရုတ်တရက် ပင်လယ်ထဲက ရေသူမ
လေးကို တွေ့တော့ အံ့ဩတဲ့ မျက်
နှာနဲ့ ကြည့်နေသတဲ့...
ရေသူမလေးက မောင်ဝတ္တုလေး
ထိုင်နေတဲ့ ကျောက်ဆောင်ဘေး
မှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သတဲ့......
ဟင်!!
ရှင်ဘာကိုကြည့်ရတာ သိပ်စိတ်
ညစ်နေပုံရတယ် အဖေတွေများ:
စိတ်ညစ်စရာ ရှိလို့ ဒီမှာလာထိုင်
နေရတာလဲ....
ဗျာ..

ရေသူမလေးရယ် ငါ့မှာ
နေစရာသည်းမရှိ စားစရာလဲမရှိ
ဖြစ်နေတဲ့အပြင် ကြောက်စရာက
ရှိနေတယ်.....
ပြောပါဦး ရှင်ကျွန်မကူညီ
နိုင်ရင်ကူညီပါ့မယ်.....
၇၇
သနားစရာပါပဲကွာ
စိတ်မကောင်းလှပါတော..
အဲဒီလိုနဲ့ မောင်ဝဏ္ဏကသူ့အဖြစ်
အပျက်ကို ပြောပြလိုက်တော့တာ
ပေါ့....
ဟုတ်ပါ့ကွာ...

စိတ်မပူပါနဲ့ ရှင်ကျွန်မ
ကူညီနိုင်ပါတယ် ကျွန်မတို့ရဲ့
ရေအောက်မှာ ရတနာ နန်းတော်ကြီး
ရှိပါတယ် အဲဒီမှာ ရတနာလည်း
အများကြီးရှိပါတယ်...
ကျွန်မရှင့်အတွက် ရတနာ
တ. ချီးယူလာခဲ့ပါ့မယ် ဒါဆိုရင်
ရှင်သူဌေးကြီးဆိုမှာ သွားပြီးတော့
အခစားလုပ်စရာ မလိုတော့ဘူး
ပေါ့ရှင်....

ရေသူမလေးကအဲဒီလိုပြောလိုက်တော့ မောင်တက္ကူမှာ အလွန်အံ့ဩသွားသတဲ့,....

ရေသူမလေးပင်လယ်ရေအောက်ထဲသို့ငုပ်သွားလေသည်......

မကြာခင်မှာပဲ ရေသူမလေးမာလာသုဝင်ရဲ့ရတနာ နန်းတော်ကြီးထဲ ကရွှေငွေကျောက်သံပတ္တမြား လက်တစ်ဆုပ်စာကိုယူပြီးတော့ မောင်ဝဏ္ဏကို ပေးတော့သတဲ့.....
ဟဲ့.ယူသွားပေတော့ ရှင့်အတွက်ရတနာ တွေ.....
ခင်ဗျားရဲ့ကျေးဇူး တစ်သက်မမေ့ပါဘူး ရေသူမလေးရယ်...
မောင်ဝဏ္ဏက ရေသူမလေးကိုနှုတ်ဆက် ပြီးတော့ထွက်လာခဲ့တယ်ပေါ့....

ပြီးတော့ ရတနာတ ရှို့တစ်ဝက်ကို ရောင်းချပြီးတော့ ရွာထဲမှာ အိမ်ကြီးတစ်
ဆောက်ပြီးတော့ ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ် လုပ်ပါတယ်....

မောင်ဝတ္ထုကြီးပွားချမ်းသာတာ့သတင်းကို ဦးဘောက ကြားသိရတော့မနာလို ဝန်တိုဖြစ်သွားသတဲ့....

အဲဒီနဲ့ ဦးဘောဟာ သူ့သား မောင်ကံသာကို စုံစမ်းဖို့ စေလွှတ်လိုက်တယ်
မောင်ကံသာဟာ ဦးဘောကရဲ့သားဖြစ်လို့ ဖာဘာအရှိသာကကလွဲပြီး စိတ်သ
ဘောထားကောင်းမွန်တယ်ဆို...

ဒါနဲ့ပဲမောင်ကြွက်သားဟာ မောင်ပေတ္ထုအိမ်ကို ရောက်လာခဲ့တယ်....
မောင်ပေတ္ထုရှာမင်းအချုပ်
နေချင်းညချင်းကြီးပွားချမ်းသာလာတာ
တွေ့ရတော့ငါဝမ်းသာပါတယ် အဘယ်ကို
ကြီးပွားချမ်းသာတာကဲ့သို့ မပြောပြနိုင်ဘူး
လား ကျုပ်သိချင်လို့ပါ....
စိတ်သဘောထားဖြူစင်တဲ့ မောင်ပေတ္ထုဟာ
ရေသူမလေးနဲ့ သူနဲ့တွေ့ရှိပုံကို ပြောပြ
လိုက်တယ်....
အဲဒီရေသူမလေးဟာ
ကျွန်တော့်ရဲ့ကျေးဇူးရှင်
ပါပဲဗျာ....

မောင်ကံသာဟာအဖြစ်မှန်ကိုသိရတော့ သူ့မခင်နဲ့တိုင်ပင်သတဲ့ လောဘကြီး
တဲ့ ဦးဝံသာကဟာ...

မောင်ကံသာက လည်း အမေမှာတဲ့ အတိုင်း အိုးတစ်လုံး ယူပြီး ပင်လယ်ကမ်းစပ်က ကျောက်ဆောင်ပေါ်မှာ သွားထိုင်နေသတဲ့. ပြီးတော့ မောင်ဝဏ္ဏလိုပဲ စိတ်ညစ်တဲ့ ပုံမျိုးနဲ့ ဟန်ဆောင်ပြီး ပင်လယ်ကမ်းစပ်ကို ငေးမောနေတာပေါ့…

ကျောက်ဆောင်တွေကြားက နေ ရေသူမလေးက ချောင်းကြည့်တဲ့ အခါကျတော့ မောင်ကံသာကို တွေ့သွားတယ် ဒါပေမယ့် မောင်ကံသာ မျက်နှာမှာ တကယ် စိတ်ညစ်တဲ့ မျက်နှာ မပေါ်ဘဲ တစ်ခုခုကို မျှော်လင့်တဲ့ မျက်နှာလို့ ရေသူမလေး က အကဲခတ်လိုက်မိတယ်…

ဒါနဲ့ရေသူမလေးကကမ်းစပ်ကိုကူးလာပြီးတော့ မောင်ကံ့သာဘေးမှ ထိုင်
လိုက်တယ်ပြီးတော့..

ဒီတော့ ရွှေသူမလေးက သူတို့ရေအောက်ဘုံမှာ ရတနာနန်းတော်ကြီးရှိတယ်
အဲ့ဒီရတနာထဲက နည်းနည်းယူပေးပါ့မယ် ပြောလိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ
မောင်ကံသာဝမ်းသာသွားတာပေါ့....
မှာ!!
ရတနာသွားယူမယ်ဆိုရင်
လက်ချည်းနဲ့မယူခဲ့ပါနဲ့ ဒီအိုးထဲ
သာထည့်ယူခဲ့ပါလား....
မှာယူလာတဲ့ သူ့ရဲ့ အိုးကို
ရွှေသူမလေးလက်ထဲအပ်လိုက်
တယ်....
၈၅

အဲ့ဒီအိုးပေးလိုက်တော့ ရေသူမလေး အံ့ဩသွားတယ် ရတနာတွေ လိုချင်လို့ပေါ့ အကြီးကြီးနဲ့လာတောင်းနေတာပဲ ဆိုတာရိပ်မိသွားတယ်.....

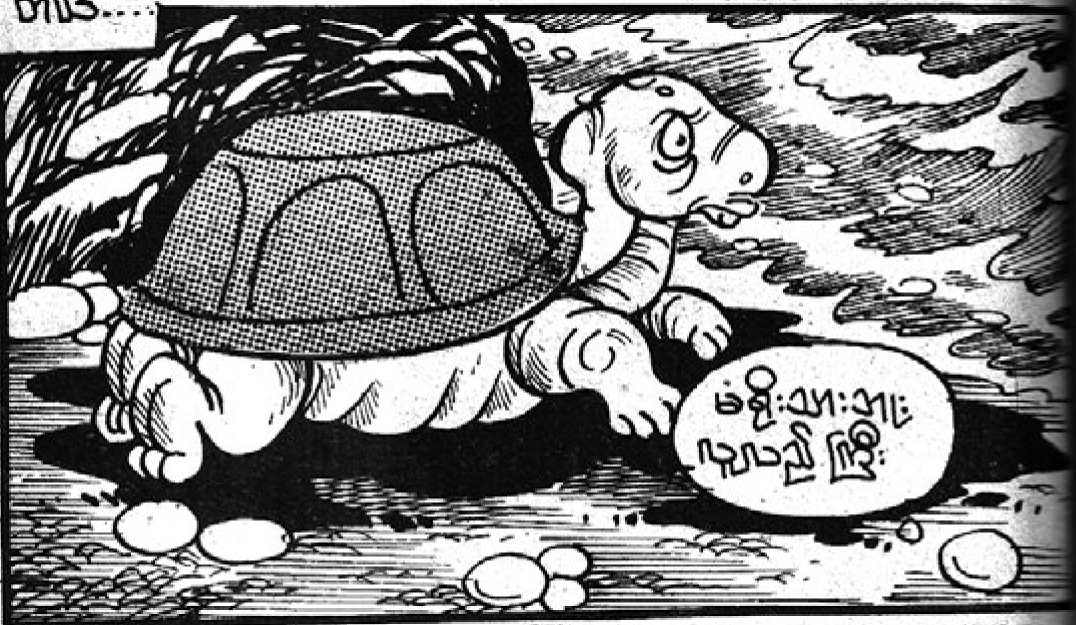

တော်တော်လေးကြာတော့ ရေပေါ် ပေါ်လာပြီးတော့ အိုးကို မောင်ကံ
ဆီကိုပို့လာပေးတယ် အိုးအဝကိုလည်းပင်လယ်ခရုခွံနဲ့ ပိတ်ထားလေသည်

မောင်ကံသာက ဝမ်းသာအားရနဲ့ ကျေးဇူးတင်စကားတောင်မှ မပြောပဲ
အိုးကိုထမ်းပြီးတော့ သူ့အိမ်ရှိရာကို ထွက်လာခဲ့တော့တယ်...

အိမ်ရောက်တော့ ပင်လယ်ခရုနဲ့ ပိတ်ထားတဲ့ အိုးကို ဦးဘောကဖွင့်လိုက်
သတဲ့ အထဲမှာ ရတနာမတွေ့ရဘဲ မီးခိုးငွေ့တန်းကြီး ထွက်လာသတဲ့
ဦးဘောကရော မောင်ကံသာပါ ထိတ်လန့်ပြီး နောက်ကို ဆုတ်လိုက်မိ
တော့တယ်...

မကြာခင်မှာပဲ မီးခိုးငွေ့ဟာ ဘီးလူးကြီးတစ်ကောင်ရဲ့ ရုပ်အသွင်ပေါ် လာသတဲ့…

အင်းလယ်ရေအိုင်ပူးကြီး မေးသံကြားရတော့ ဦးဘောကရော မောင်ကံသာပါ သိတ်လန့်သွားကြတာပေါ့ ဒါပေမယ့် တကယ်ရေအောက်မှာ ကျွန်ခံရမယ် ဆိုတော့ သားအမ ချင်းပေမယ့် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အပြစ်လွှဲချကြ သတဲ့.....

သားအမနှစ်ယောက်ကို ပင်လယ်ကမ်းစပ်ကို ခေါ်လာတယ် ပင်လယ်ရေဘီလူးကြီးက လက်အုပ်ချီပြီး ပင်လယ်စောင့်နတ်မင်းကြီးကို တလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ပင်လယ်စောင့်နတ်မင်းကြီးဟာ ဘွားကနဲ့ ပေါ်လာတယ်

ပင်လယ်စောင့်နတ်မင်းကြီး က...
မောင်ကဲ့ သားဟာ ရေအောက်က ရတနာတွေကို ကိုယ်တိုင်ယူပြီး သူ့သခင်ကောင်နဲ့ သူ့ဟိမ်ညာ ပသူပေ မယ့် ဦးဘကာ ရဲ့သားလည်း ဖြစ်တယ် ရတနာတွေရဖို့ အတွက် ဦးဘကာ ဟာ မောင်ဝဏ္ဏကို သွားဖို့ တိုက် တွန်းတယ် မဟုတ်လား.....
ဗျာ့..ဟုတ် ပါတယ်.

ပြီးတော့ အိုးတစ်လုံးကိုလည်းပေးပြီး လွှတ်တယ် ဒါအပြင် သားသမီးနဲ့ မိဘမှာ မကောင်းတဲ့ဘေးအန္တရာယ်ရှိတဲ့ အလုပ်ကို မလုပ်ဖို့ မိဘမှာသာ တာဝန်ရှိတယ်ဒီတော့ သားသမီး မကောင်းမိဘခေါင်း ဆိုတဲ့ အတိုင်း ဦးဘောကသာ အပြစ်ဒဏ်ကို ခံရမယ်....
ပင်လယ်စောင့်နတ်မင်းကြီးရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်တာကြောင့် ဦးဘောက ရေအောက်နန်းတော်ကြီးမှာ သုံးနှစ်ကျွန်ခံဖို့ လိုက်ပါသွားရတော့လေသတည်း....
၆၂

ဆရာ

အရုပ်ဖော် **မောင်ရဲသူ** ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်

တစ်နံနက် တောကျွဲကုန်းဆိုတဲ့
မြို့လေးမှာနေတဲ့ ဖိုးတောင်းဟာ
ငွေကြေးစုဆောင်းပြီး တက္ကသိုလ်
ပြည်ကို ပညာသင်ယူဖို့
ခရီးထွက်လာခဲ့တယ် .. ..

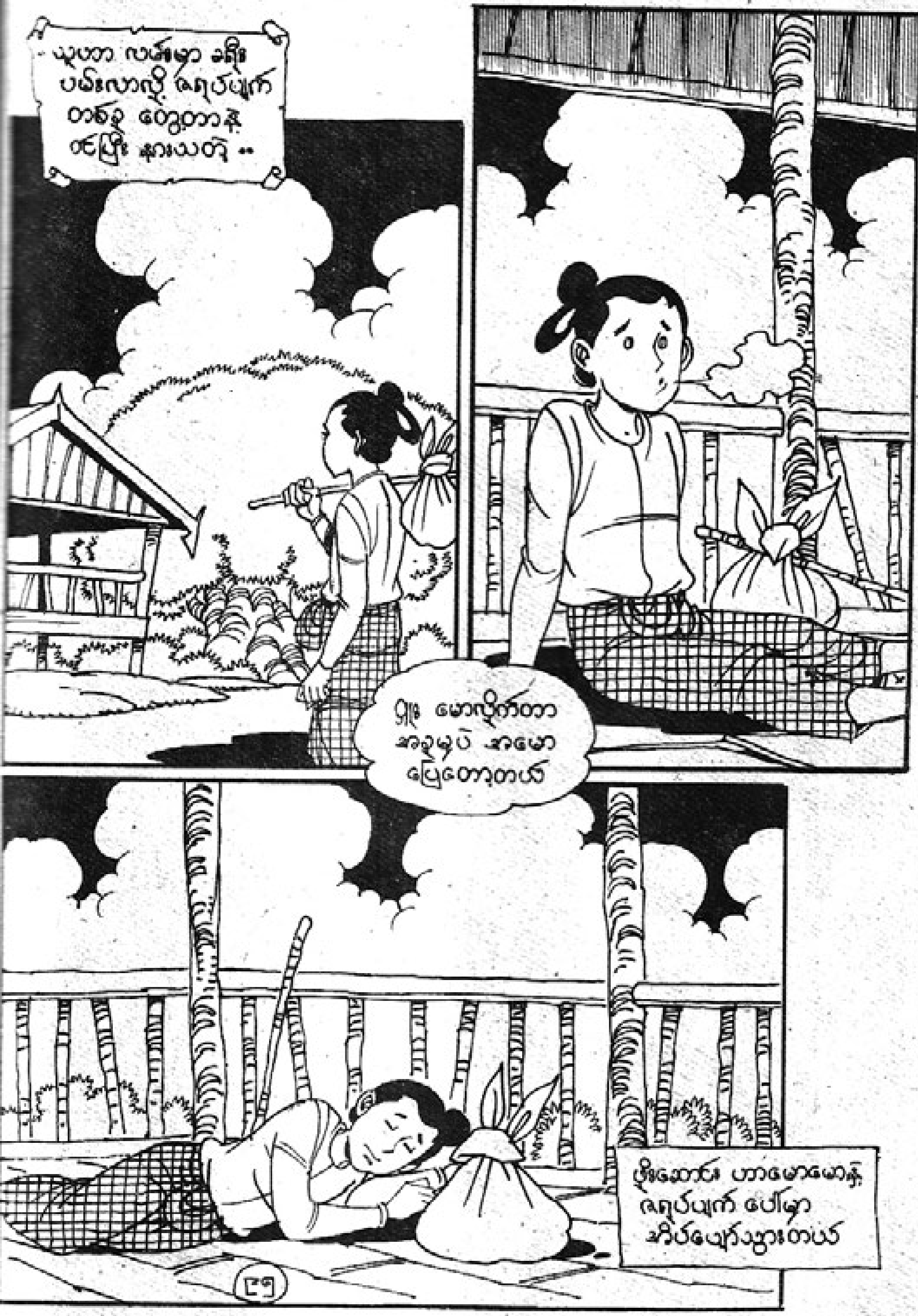
ယုဟာ လမ်းမှာ ခရီး
ပမ်းလာလို့ ဇရပ်ပျက်
တစ်ခု တွေ့တာနဲ့
ဝင်ပြီး နားသတဲ့ ။
ဂျိုး မောလိုက်တာ
အခုမှပဲ အမော
ပြေတော့တယ်
ဖိုးဆောင်း ဟာမောမောနဲ့
ဇရပ်ပျက် ပေါ်မှာ
အိပ်ပျော်သွားတယ်

ဒီအချိန်မှာပဲ ဇရပ်ပျက် အနားကို သူခိုးတစ်ယောက် ရောက်လာသတဲ့ ။
သူခိုးဟာ ဖိုးဆောင်း ရဲ့ ဘေးမှာချထားတဲ့ အထုပ်ကိုတွေ့ပြီး ခိုးယူသွားတာပေါ့ ။

ဒီလိုနဲ့ ဖိုးဆော်ဦးလည်း အိပ်ရာကနိုးလာတော့ သူ့အထုပ်ကို မတွေ့ ရတော့ဘူးပေါ့ ။
ဟိုက် ငါ့အထုပ်နဲ့ ငွေတွေ မရှိတော့ဘူး ဒုက္ခတော့တွေ့ပါပြီ
ဒီနေ့ တက္ကသိုလ်ပြည်မှာ ပညာသင်ဖို့ စရိတ်မရှိ တော့လို့စိတ်ပျက် လက်ပျက်ဖြစ်နေတယ်

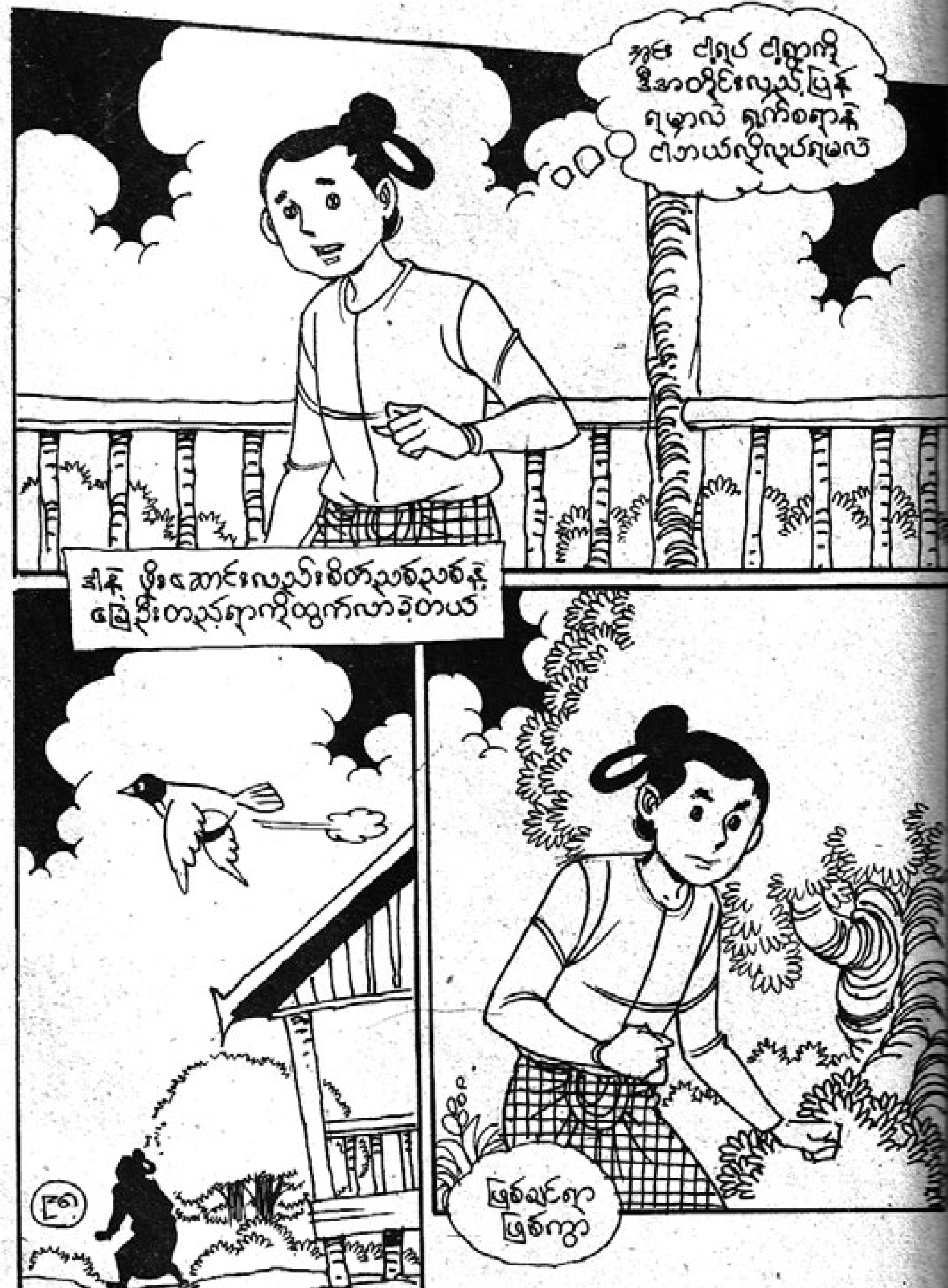

အမ်း ငါ့ရုပ် ငါ့ရုပ်ကို
ဒီအတိုင်းလူ့ဆီပြန်
ရမှာလဲ ရှက်စရာကြီး
ငါဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ
ဒါနဲ့ ဖိုးဆောင်းလည်း စိတ်ညစ်ညစ်နဲ့
မြေဦးတည့်ရာကိုထွက်လာခဲ့တယ်
ဖြစ်ချင်ရာ
ဖြစ်ကွာ

သူဟာ လမ်းမှာ နွားနဲ့ ကျောက် ရွံ့ကပ်နေတဲ့ သူဖုန်းစားတစ်ဦးနဲ့ တွေ့ရသတဲ့ ။
သူဖုန်းစားဟာ ရွှေငွေ အပြည့်နဲ့ တောက်တောက် ပပ ဖြစ်နေတယ် ။
သူဖုန်းစားသာ ဖြစ်တယ် တယ်ဟုတ် ပါကလား

ဖိုးကောင်းလည်း သူ့ကို
ကြည့်ပြီး အံ့ဩ
နေတော့တာပေါ့
ဒါနဲ့ သူဖုန်းစားကို သူ့အဖြစ်
ပြောပြပြီး ဘာလုပ်ကိုင်
စားလို့ အခုလို ကြီးပွား
ရသလဲ မေးမြန်းတယ်..

ကောင်းပြီလေ ဒါဆိုရင်လည်း ပြောပြရဦးမှာပေါ့!
ကျွန်ုပ်မှာက အပင်တွေကို အသီးအပွင့်တွေ ချက်ချင်း သီးပွင့်စေနိုင်တဲ့ ဂါထာ မန္တယား ရှိတယ်လေ
၁၀၁
ဒီအခါ ဖိုးသောင်းက သူ့ကို သင်ပေးဖို့ သူ့ဖနောင့်တော်ကိုမေတ္တာ ရပ်ခံသတဲ့ ။

ဒါပေမယ့် သူဖုန်းစားက
မသင်ပေး နိုင်ကြောင်း
ပြောပြီး ထွက်သွားတယ်
ဖိုးဆောင်းလည်း သူဖုန်းစား
အနောက်ကနေ ဘာမှ
မပြောဘဲလိုက်သွားတယ်
ပြီးတော့ သူဖုန်းစား အိမ်ကို
လိုက်ပြီး ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်
ပြုစုပေးတော့တာပေါ့ ။

ဒီလိုနဲ့ တစ်လတိတိ ကြာတော့ သူ့အပေါ် ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုစုပေးတဲ့ ဖိုးဆောင်းအပေါ် သူဖုန်းစားကြီးက စိတ်ပြေပြီး သွားတော့သတဲ့ .. ..
ကောင်းပြီလေ မင်းကို ဓါတ်တတ်တဲ့ ဂါထာ သင်ပေးပါ့မယ်
သူဖုန်းစားကြီး သင်ပေးတဲ့ ဂါထာကို ဖိုးဆောင်းလည်း ကြိုးစားပြီး သင်ယူတာပေါ့

ဂါထာကို တတ်မြောက်လာတော့
ဖိုးကောင်းလည်း သူနေတဲ့
လောကမြို့ဆီကို ပြန်လာခဲ့တယ်
ပြီးတော့ တတ်လာတဲ့ ဂါထာမန္တရား
တွေနဲ့ တောထဲကိုသွားပြီး အပင်
တွေကို ရာသီမဟုတ်ဘဲ သီးပွင့်
စေတော့တာပေါ့ ။ ။
နောက်တော့မှ ဈေးထဲကို
သွားပြီး ရာသီပေါ်မဟုတ်တဲ့
အသီးအပွင့်တွေကို
ခူးပြီးသွားရောင်းသတဲ့ ။

ဒီလိုနဲ့ မကြာခင်မှာပဲ ဖိုးအောင်လေးဟာ ကြွယ်ဝချမ်းသာလာတယ်
ဒီလိုနဲ့ တစ်နေ့မှာ သူဌေးလေး ဖိုးအောင် ဟာ တောထဲသွားပြီး သီးပင်တွေကို သီးပွင့်အောင် ဂါထာရွတ်ဖတ်နေတယ် ..
ဒါကို တောကစားထွက်လာတဲ့ ဘုရင်နဲ့ မှူးမတ်တွေက တွေ့သွားသတဲ့ .. ..

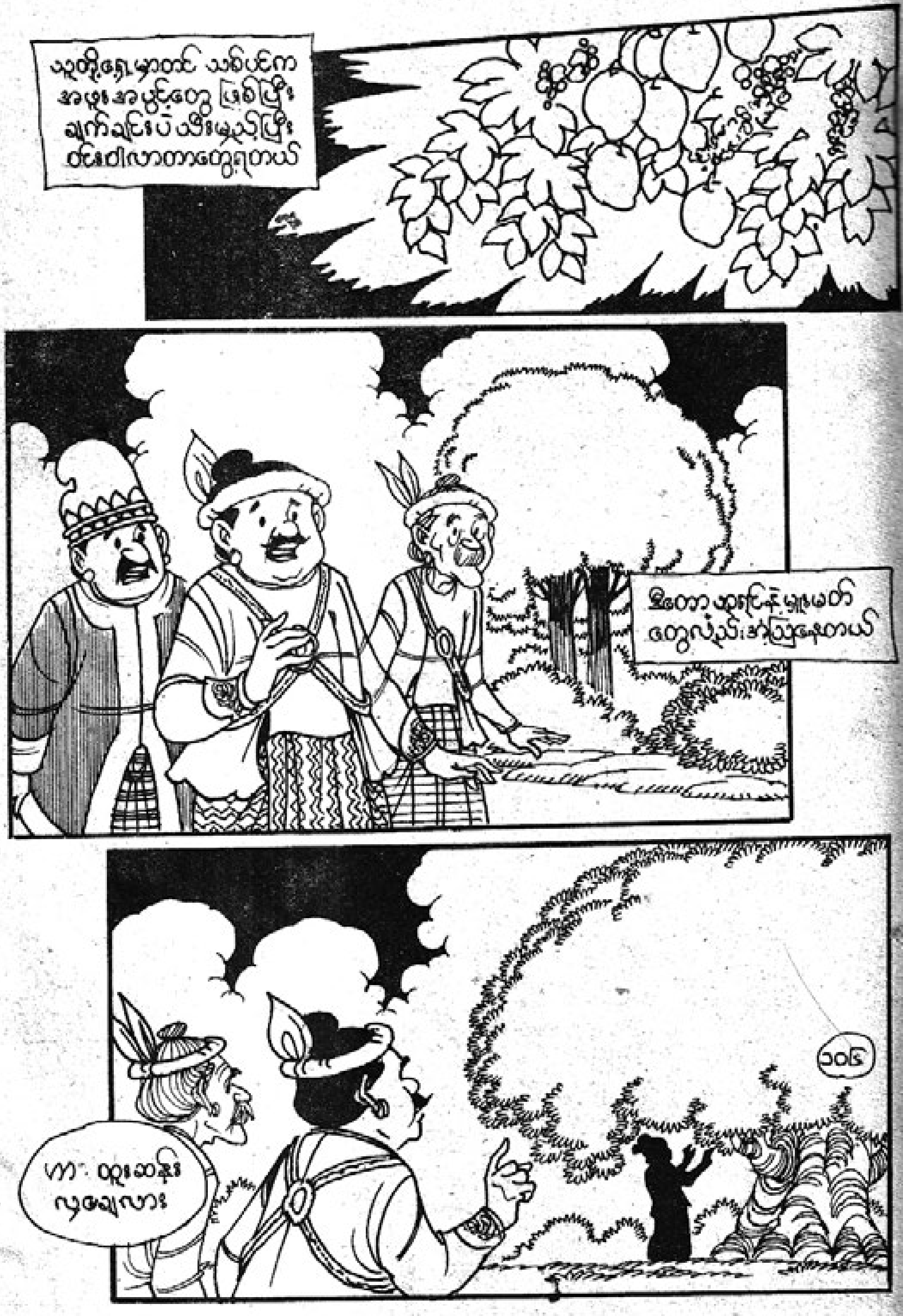

သူတို့ရှေ့မှာတင် သစ်ပင်က
အဖူးအပွင့်တွေ ဖြစ်ပြီး
ချက်ချင်းပဲ သီးမှည့်ပြီး
ဝင်းဝါလာတာတွေ့ရတယ်
မိတော သူ့ခြင်းနဲ့ မှူးမတ်
တွေလည်း အံ့ဩနေတယ်
ဟာ.. ထူးဆန်း
လှချေလား

ဒီနေ့ သူဌေးလေး ဖိုးအောင် ကို မှူးမတ်တွေက ဘာဂါထာ ရွတ်တာလဲ မေးတာပေါ့ ..
ဒီအခါ ဖိုးအောင်က အသီးအပွင့်တွေ ပွင့်စေတဲ့ ဂါထာလို့ ပြန်ဖြေတာပေါ့!
ဒီဂါထာကို ဘယ်သူက သင်ပေးတာလဲ ဘယ်မှာ သင်ကြားတာလဲ

အင်း ဒီပုသာကို ငါ့ဆရာ သုဖုန်းတား ဆီမှာ သင်လာ ခဲ့တာလို့ ပြောရမှာက ရှက်စရာကြီးပဲ
ဒါနဲ့ တက္ကသိုလ်က ဒိသာပါမောက္ခကြီး ဆီက သင်ယူလာခဲ့တာလို့ ညာပြီး ဖြေလိုက်သတဲ့
ဖြေပြီးတာနဲ့ ဗိုလ်ဆောင်းရဲ့ ပါးစပ်ဟာ စကားပြောလို့ မရတော့ဘဲ အသံပါ ပျောက်သွားတော့တယ်

ဒီတော့မှ ဖိုးဆောင်းလည်း တုန်လှုပ် ချောက်ချား သွားတော့တာပေါ့ ..
ငါ့သွားပြီ ငါက ဆရာကို မလေးမစားနဲ့ စော်ကားမိလို့ ကံကြီး ထိုက်ရပြီ
ဖိုးဆောင်းလည်း နောင်တ ရပြီး သူ့ရဲ့ဆရာ သူဖုန်းစားရှိတဲ့ရွာကို အပြေးနှင်တော့တယ်

သူ့ဆရာဆီရောက်တော့ ဆရာသူ့ဖုန်းစားကို ထိုင်ကန်တော့ရင်း မျက်ရည်တွေကျနေတယ်
ဘုန်း မင်းက ငါ့ကို ဆရာလို့ မသတ်မှတ်ဘဲ ပစ်မှားမိတယ်မဟုတ်လား ဒီတော့ ငါ့ကိုကန်တော့ပြီး မင်းရဲ့မြို့ကိုပြန်သွားပါ
၁၁၀
မြို့ရောက်ရင် ငါက မင်းရဲ့ ဆရာရင်းကျေးဇူးရှင် ဖြစ်တယ်လို့ လူအများ ရှေ့မှာအော်ပြောမယ် မကြာခင်မှာ မင်းရဲ့အသံ ပြန့်ပြီးထွက်လာစေမယ်

ဖိုးဆောင်းလည်း သူ့ဆရာ
သူဖုန်းစားပြောတဲ့အတိုင်း
သူနေတဲ့တောကျွန်းကို
ခေါ်သွားပြီးပြလိုက်တယ်
ဖိုးဆောင်းဟာ ကျွန်ုပ်
သူဖုန်းစားရဲ့ တပည့်ပါ
ဒီအခါလူတွေက ဝိုင်းအုံ
ကြည့်ရှုပြီး ဒီသတင်းဟာ
ဘုရင့်ဆီကိုရောက်သွား
တော့သတဲ့ ••
အလို ဟိုတစ်နေ့က
တောထဲမှာတွေ့တဲ့ လုလင်
ပါလား •• သင်ဆရာက
သင်ထမ်းပိုးလာတဲ့
သူဖုန်းစားလား

ကျွန်တော်မျိုးရဲ့ ဆရာကို
ပစ်မှားမိခဲ့တဲ့ အတွက်
အရပ်တကာကို လှည့်ပြီး
ဝန်ချတောင်းပန်နေတာပါ
ကျွန်တော်မျိုးရဲ့ ဆရာဟာ
တက္ကသိုလ်ပြည်က ဒိသာ
ပါမောက္ခမဟုတ်ပါဘူး
ကျွန်တော်မျိုး ပုဆိုးထက်မှ
သူသာဖြစ်ပါတယ်ဘုရား
ပြီး
ဒီနောက်တော့ ဖိုးသော်ဟာ
သူ့ဆရာ သူ့ဖိနပ်တွေကို
ခေါင်းမှာ ရွက်ထားပြီး သူ့ရဲ့
ဂါထာအတတ်နဲ့လုပ်ကျွေး
ပြုစုထားတော့သတဲ့ကွယ်